

דברי משיח

ה'תשי"ג

התוועדות ש"פ וירא, כ' מרחשון

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושמונה לבריאה

ה' תהא שנת חירות עצמות

קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"ק פ' וירא – הננו מוציאים לאור "הנחה" ויומן מהתוועדות ש"פ וירא, כ' מרחשון ה'תשנ"ג – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשנ"ג".
בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מחלוקת הדולרים לצדקה ביום ראשון, כ"א מרחשון ה'תשנ"ג (הר"ד המלא יתפרסם אי"ה בכרך השייך לתקופה זו).

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות¹ והיומן² – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תש"י-תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנו ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובזה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ח-תש"נ), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלמה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,
יו"ד מרחשון, ה'תשע"ח (ה' תהא שנת חירות עצמות),
קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

1) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ב' הנחות (ה"ר"ד" ש"ל ע"י מערכת "פאקס א שיחה", וה"תוכן קצר" ש"ל ע"י "ועד הנחות התמימים"). לשלימות הענינים המבוארים בשיחה, יש לעיין בשיחה המוגהת (סה"ש תשנ"ח ח"א ע' 110 ואילך).

2) היומן נערך ע"פ גיליון "בית חיינו" ש"ל בשעתו, ויומן פרטי של הרה"ת ר' ש.ז.ה. שי' (הנדפס בס' "שנת ניסים בבית חיינו").

בס"ד. התוועדות ש"פ וירא, כ' מרחשון ה'תש"נ

הנחה בלתי מוגה

— שיחה א' —

א. בשבת זו, כ' מרחשון, חל יום ההולדת של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע¹, וידוע שביום ההולדת "מזלו גובר"², ועאכו"כ אצל נשיא בישראל – שענינו התנשאות על העם – שבכללות "מזלו גובר", ובפרט ביום ההולדת שלו.

וכיון שזהו יום הולדת של נשיא בישראל, מובן שזה נוגע לכל אחד ואחת מישראל, שהרי "נשיא" ר"ת "ניצוצו של יעקב (או ישראל) אבינו"³ שישנו בכל אחד מישראל, היינו שהוא המקור דכל נשמות ישראל⁴.

וזה שייך בפרט לאנשי דורנו זה, בהיותו נשיא דורנו, שהרי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הי' בנו יחידו וממלא מקומו (והי' "מנהל פועל" עוד בחיי אביו). וכמרומו גם בשמו – "יוסף יצחק": "יוסף" מורה על ענין של הוספה, היינו שעיקר הענין ישנו כבר לפני זה, והוא בא בתור המשך והוספה על זה; וכמו כן השם "יצחק" על שם "כל השומע יצחק ליי"⁵ מורה שהוא מוסיף ופועל גם ב"כל השומע", אבל עיקר הענין ישנו לפני זה.

ב. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע – פרשת וירא, ע"פ הסיפור הידוע⁶ שבהיות אדמו"ר נ"ע ילד (בן ד' או ה' שנים), נכנס אל זקנו הצ"צ (בשבת פרשת וירא) לקבל ברכה ליום הולדתו, והתחיל לבכות באמרו: מפני מה נראה ה' אל אברהם אבינו ולנו אינו נראה?

והמסקנא וההוראה מזה לכאו"א מישראל (גם לקטנים) בנוגע לפועל, היא, שאצל כל אחד צריכה להיות התשוקה שהקב"ה יתגלה אליו, וממילא הוא תובע מהקב"ה "עד מתי?!", והוא רוצה ש"וירא אליו ה'", והיתכן שה' לא נראה אליו כמו לאברהם אבינו?!

והיינו, דאע"פ שהקב"ה התגלה לאברהם כמה פעמים לפני זה, הרי התגלות זו ד"וירא אליו ה'" היתה באופן נעלה יותר, ועד באין ערוך ממש, מכיון שזה הי' אחרי שאברהם אבינו מל את עצמו (והקב"ה השתתף עמו כמ"ש "זכרות עמו הברית"); ועד"ז אצל כאו"א מישראל – גם אם כבר התגלה אליו הקב"ה בעבר, וכמה וכמה פעמים,

(1) קונטרס חנוך לנער ע' 6 ואילך. "היום יום" כ חשון.

(2) ראה ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח ובקה"ע שם.

(3) ראה מג"ע אופן פד. קה"י מע' רבי.

(4) ראה אגה"ק ס"ז (קיא, סע"ב).

(5) פרשתנו (וירא) כא, ו.

(6) "היום יום" ט חשון. וראה שיחת ש"פ וירא תשנ"ב (דברי משיח ח"א ע' 306 ואילך), ובהנסמן שם הערה 40.

(7) נחמ"י ט, ח. וראה ב"ר פמ"ט, ב. פרש"י (ישן) לך לך יז, כה.

הרי בכל יום ויום צריכה להיות תשוקתו ותביעתו מחדש לגילוי ה' אליו ברגע זה ממש (באופן ד"בכל יום ויום יהיו בעיניך חדשים⁸), ובאופן נעלה יותר מהראי' שלפני זה.

ובהדגשה ע"פ האמור לעיל בשמו של נשיא דורנו, שנוסף לענינים שהיו בעבר, כולל הענין ד"וירא אליו ה'", ניתוסף עוד יותר – "יוסף" מלשון הוספה, ו"יצחק" מלשון "כל השומע יצחק לי", ועאכו"כ בשעה שנעשה "וירא אליו ה'" (שלמעלה משמיעה⁹).

והיינו, שגם אם עבודתו עד עתה היתה בתכלית השלימות, צריך להוסיף ולהעלות בעבודתו, ועד לדרגא שבאין ערוך לעבודתו לפני זה, כמדובר בארוכה בהתועדות הקודמת¹⁰.

וענין זה הוא בהדגשה יתירה בשנה זו – תש"נ, שהר"ת שלה הוא "תהא שנת ניסים", כמדובר כמה פעמים¹¹ שהנהגת כאו"א מישראל צריכה להיות הנהגה ניסית לגבי עבודתו עד עתה, ובזה גופא – נס למעלה מנס ("ניסים" לשון רבים), כמ"ש "ארים נסי על ההרים"¹², היינו שיש דרגא ד"הרים" (שהם מקום גבוה) שמורה על עבודה נעלית מהרגיל, ולמעלה מזה – הדרגא ד"על ההרים", ובזה גופא "ארים נסי על ההרים". וכמו כן בענין "וירא אליו ה'" – שבכל רגע צריכה להיות עלי' בזה ותביעה חדשה לגילוי אלקות באופן נעלה יותר.

ג. וענין זה ד"וירא אליו ה'" צריכים להמשיך בכל פרטי הדרגות והמציאות של האדם ושל העולם, כמודגש בפרשה הבאה, פרשת חיי שרה: "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים"¹³, הכולל כל סדר ההשתלשלות, שנחלק לג' ענינים אלו ("מאה", "עשרים" ו"שבע")¹⁴, ובכל זה נמשכה ונתגלתה הנקודה אחת דגילוי עצמותו ית' ("וירא אליו ה'").

וכמודגש גם במ"ש בסוף פרשת וירא¹⁵ – "מעכה", כמובא בספרים¹⁶ ש"מעכה" ר"ת "מלך על כל העולם", שנתגלתה מלכותו ית' בכל העולם, הכולל את כל סדר ההשתלשלות, ו"העולם" בה' הידיעה, די ש לומר שכולל גם הדרגות שלמעלה מסדר ההשתלשלות, שהרי בתיבת "מעכה" רק ה' הוא בגלוי (ואינה קשורה לתיבת "עולם").

וזוהו ג"כ בהתאם לשנת תש"נ, "תהא שנת ניסים" מלשון הרמה, עד להנקודה שלמעלה מכל הענינים (ולהעיר, שגם "נקודה" ר"ת נ'), עד לנקודה של כל הנקודות –

8) ראה פרש"י יתרו יט, א. עקב יא, יג. תבוא כו, טז. ועוד.

9) ראה לקו"ש ח"ו ע' 121. וש"נ.

10) שיחת ש"פ לך לך.

11) שיחות: ליל ד' דחה"ס; ש"פ לך לך. וראה גם מכתב כללי ו' תשרי (סה"ש תש"ג ח"ב ע' 723 ואילך).

12) ע"פ ישעי' מט, כב. ראה סהמ"צ להצ"צ עג, א. סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 371 הערה 19. וש"נ.

13) ר"פ חיי שרה (כג, א).

14) ראה לקו"ת ר"פ ברכה. ביאורה"ז, תו"ח ואוה"ת

ר"פ חיי שרה. ובכ"מ.

15) כב, כד.

16) ראה מנחה בלולה עה"פ. ובכ"מ. וראה גם שיחות: ש"פ תולדות תשמ"ח (התוועדיות ח"א ע' 507); ש"פ וירא תשמ"ט (סה"ש ח"א ע' 53).

עצמותו ית'. ונקודה זו נמשכת וחודרת בכל פרטי המציאות (כידוע בענין הנקודה, שיש בה ב' ענינים: למעלה מגדר אורך רוחב ועומק, וביחד עם זה – כוללת הכל).

ויש לומר, שנ' רומז גם על גילוי שער הנ', שהוא למעלה מעולם (שנתגלו בו רק המ"ט שערי בינה¹⁷), ולמעלה מבחי' בינה וחכמה, וגם מבחי' כתר, וביחד עם זה – נמשך בכל הדרגות דסדר ההשתלשלות.

ולהוסיף, שענין זה מרומז גם בשמו של בעל יום ההולדת – "שלום דובער": "שלום" מורה על תכלית השלימות, ועד שמצינו ש"השלום שקול כנגד הכל"¹⁸ וכולל הכל, ו"אם שלום כאן הכל כאן"¹⁹; ותכלית השלימות בזה שפועל בכל סדר ההשתלשלות עד למטה מטה ביותר, כמרומז בשמו השני "דוב", שמורה על דוב ה"מסורבל בבשר"²⁰, כמדובר כמה פעמים.

ד. ויהי רצון, שמהתועדות זו נלך בשירה וריקוד של שמחה, בהמשך חגיגת יום ההולדת של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, בכל האופנים האפשריים.

ובנוגע לפועל – בודאי יערכו בכל מקום התועדות חסידיות בקשר עם חגיגת יום ההולדת, ביום השבת זה, והמשכו במוצאי שבת קודש ב"סעודתא דדוד מלכא משיחא"²¹, ובאופן של "החלצו מאתכם אנשים"²² – אחדות ישראל, כמאמר הידוע של בעל יום ההולדת²³.

ובהן יקבלו החלטות טובות [כמבואר בקונטרס "החלצו" הנ"ל מעלת קבלת החלטות טובות ברבים כו'] בנוגע להוספה בלימוד החסידות, וקיום המצוות בהידור, ועד באופן ד"מהדרין מן המהדרין" (ועד שזה נעשה מנהג פשוט בכל ישראל, כמו שמצינו בהלכות חנוכה²⁴, שמנהג פשוט לקיים מצות נר חנוכה באופן ד"מהדרין מן המהדרין"²⁵), ולהוסיף, ששבת זה הוא גם הכנה לשבת מברכים כסלו).

ועד שכולם ילכו לקבל פני משיח צדקנו, באופן של "החלצו מאתכם אנשים", במלחמת משיח, "וילחום מלחמת ה' וינצח"²⁶.

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"²⁷, ובתוכם – בעל יום ההולדת, ונשיא דורנו ממלא מקומו וממלא מקום של כל הנשיאים, עד שבאים לנשיא האחרון – דוד מלכא משיחא, הכולל את כל נשמות ישראל (כנ"ל ש"נשיא" הוא ר"ת "ניצוצו של יעקב אבינו"), ופועל בכל

(17) ראה ר"ה כא, ב. נדרים לח, א.

(18) תו"כ ופרש"י בחוקתי כו, ו.

(19) ראה תו"כ ופרש"י שם.

(20) ראה מגילה יא, א. וש"נ.

(21) ראה סידור האריז"ל כוננת הבלדה ומו"ש. פע"ח

שער (יח) השבת ספכ"ד. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 489

הערה ד"ה מוצאי שבת-קודש.

(22) מטות לא, ג.

(23) סה"מ תרנ"ט ס"ע נג ואילך.

(24) רמ"א אר"ח סתרע"א ס"ב.

(25) שבת כא, ב.

(26) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.

(27) ישעי' כו, יט.

– ישראל את ענין ההתנשאות, שהיא הנקודה שלמעלה מכל הענינים, ועם כל זה – נמשכת וחודרת למטה מטה עד לענינים של מעשה בפועל.

– שיחה ב' –

ה. דובר בהתוועדות הקודמת²⁸ אודות תקנת משה רבינו²⁹ להקהיל קהילות בכל שבת ושבת ולעסוק בתורה.

ודובר³⁰, שכדאי שהלימוד יהי' באופן מיוחד (גם) – בפרשת השבוע; ומכיון שבפרשת השבוע גופא יש ריבוי ענינים, הנה ישנה חביבות מיוחדת בטבע האדם לענין שבהתחלת הפרשה ובסיומה.

ועל כן נבאר ענין בפרשת השבוע (בתחילת הפרשה, ולקשר זאת עם סיום הפרשה, כהכלל "נעוץ תחילתן בסופן וסופן בתחילתן"³¹).

ו. פרשתנו פותחת בפסוק "ירא אליו ה' באלוני ממרא וגו'", ומפרש רש"י³² "לבקר את החולה, אמר רבי חמא בר חנינא, יום שלישי למילתו הי' ובא הקב"ה ושאל בשלומי", היינו שגילוי ה' אל אברהם היתה בהמשך לזה שאברהם מל את עצמו. ואיתא בגמרא³³, שע"י ביקור חולים נעשית רפואה לחולה.

וביאור הענין:

בקשר למצות מילה אמר הקב"ה לאברהם "התהלך לפני והי' תמים"³⁴ ("התהלך לפני במצות מילה ובדבר הזה תהי' תמים, שכל זמן שהערלה בכך אתה בעל מום לפני"³⁵), ונמצא שדוקא ע"י מצות מילה נעשה אברהם "תמים". ובהמשך לזה "ירא אליו ה'", שהקב"ה בא "לבקר את החולה"³⁶, כידוע³⁷ ש"חולה" בגימטריא מ"ט, כנגד מ"ט שערי בינה, שזה מורה על ענין של חסרון, ו"לפי שחסר ממנו שער הנ' (ו) לזה אירע לו החולי"³⁸ (כמאחז"ל¹⁷ "חמישים שערי בינה נבראו בעולם, וכולם ניתנו למשה חסר אחת, כמ"ש³⁹ ותחסרהו מעט מאלקים").

ועפ"ז מובן, שע"י "ירא אליו ה'" ביום השלישי למילתו (שאז הוא שלימות ענין המילה), נתרפא מחלו זה ונשלם לו גם שער הנ'⁴⁰, שהוא למעלה מכל סדר

(36) ב"מ שבהערה 32. פרש"י ריש פרשתנו (יה, א).

וראה ב"ר פמ"ז, ט.

(37) טעמי המצוות להרח"ו פ' וירא ד"ה מצות ביקור חולים). מאו"א מערכת ח אות לה. לקו"ת ברכה צז, ב. סה"מ תרנ"ג ס"ע רסו ואילך. שם ס"ע רסט ואילך. סה"מ פסח ח"א ס"ע קג, ובמקומות שנשמנו שם הערות 23-24.

(38) טעמי המצוות שם.

(39) תהלים ח, ו.

(28) שיחות: ש"פ נח; ש"פ לך לך.

(29) יל"ש ר"פ ויקהל (לה, א). הובא בשו"ע אדה"ז אר"ח סר"צ ס"ג. וראה תו"ש עה"פ (אות ה). וש"נ.

(30) שיחת ש"פ לך לך (סי"ב).

(31) ספר יצירה פ"א מ"ז.

(32) מב"מ פו, ב.

(33) שם ל, ב.

(34) לך לך יז, א.

(35) פרש"י עה"פ.

ההשתלשלות, ועד למעלה גם מבחי' הכתר, ועד הנקודה העצמית דעצמות א"ס ב"ה, שהיא למעלה מכל ענין של דרגות ונקודות ומכל גדר התחלקות וכו'.

והנה תכלית הכוונה בזה היא שיומשכו ויחדרו כל ענינים אלו למטה מטה, בכל סדר ההשתלשלות, עד לתחתון שאין למטה הימנו, כי להיותו למעלה מכל הגדרים של מעלה ומטה, הוא כולל את כולם (כנ"ל); וכהכלל "כל הגבוה גבוה ביותר יורד עד למטה מטה ביותר"⁴¹.

וזהו גם מה שממשיך בכתוב "וירא אליו ה'" באלוני ממרא", היינו, שגילוי נעלה זה נמשך וחדר ופעל גם באומות העולם ("אלוני ממרא") – למטה מטה.

וענין זה מודגש גם בסיום הפרשה⁴² שבה מדובר אודות עקידת יצחק, שעי"ז נעשה "עולה תמימה"⁴³ וכל שאר העילויים שבזה, ובהמשך לזה ממשיך הכתוב בפירוט בני נחור אחי אברהם, עד לסיום הפרשה⁴⁴ "ואת תחש ואת מעכה", "מעכה" ר"ת "מלך על כל העולם", היינו שצריכים להמשיך את כל הענינים הכי נעלים בכל העולם כולו ובכל סדר ההשתלשלות (כנ"ל ס"ג).

ז. וכפי שממשיכים גם בתחילת הפרשה שלאחרי זה – "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה", שגילוי אלקות נמשך בכל ההשתלשלות, שנחלק לג' ענינים אלו הכוללים כל עניני האדם (כמבואר בחסידות¹⁴): "מאה שנה" – רצון ותענוג, "עשרים שנה" – מוחין (חכמה ובינה), ו"שבע שנים" – מדות, עד למעשה בפועל.

ויתירה מזה – כפירש"י¹³: "כולם שוין לטובה", היינו, שלא זו בלבד שהמשכה היא בכל הדרגות, אלא ש"כולם שוין לטובה", השתוות והתאחדות כל "חיי שרה" בכל פרטי כחותי' – שהשתוות זו נעשית ע"י עצמותו ית' שלמעלה מכל גדר התחלקות.

ח. עפ"ז יש לבאר המשך שלשת הפרשיות – לך לך, וירא, חיי שרה:

נתבאר בארוכה (לפי ערך) בהתוועדות שלפני זה¹⁰, שהעבודה ד"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך⁴⁴ היא, שהאדם צריך ללכת ולצאת ממציאיותו הוא, מרצון ומדות ומוחין שלו (ע"ד "מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים"), וללכת "אל הארץ אשר אראך" – להתמסר ולהתאחד עם (רצונו של) הקב"ה⁴⁵.

ועי"ז נעשה "וירא אליו ה'" – שלימות הגילוי של הקב"ה שחודר בכל הענינים, עד שנעשה "מעכה" – "מלך על כל העולם", ועי"ז נעשה "ויהיו חיי שרה גו'" – "כולם שוין

42) ככ, א ואילך.

43) ב"ר פס"ד, ג. ועוד.

44) ר"פ לך לך (יב, א).

45) ראה סד"ה לך לך תש"ה (סה"מ תש"ה ע' 95).

לקו"ש ח"כ ס"ע 59. וש"נ.

40) ראה גם סד"ה וירא אליו עטר"ת (סה"מ עטר"ת ע' עח). וראה לקו"ת במדבר י, ד.

41) ראה הנסמן בס' המפתחות לספרי אדה"ז ערך כל הגבוה כו'. שערי אורה שערי הפורים נח, א ואילך. סה, א ואילך. ועוד.

לטובה", השתוות כל כחות האדם, ע"י גילוי הנקודה ("אל הארץ אשר אראך") שלמעלה מהם.

ובעבודת האדם – שנעשה בתכלית הביטול ("אויס מציאות"), ובמילא, כל מציאותו אינה אלא המציאות של "אמיתת המצאו"⁴⁶ ("וירא אליו ה'"), כי כל מציאותו חדורה בנקודה אחת – עצמות ומהות.

כך, שכל כחות האדם נעשים "כולם שוין לטובה", עד לכח הכי תחתון שבאדם – כח המעשה, ואדרבה – להיותו כח תחתון ביותר, הרי זה מורה ששרשו מ"גבוה גבוה ביותר" (כנ"ל ס"ו), ועד ל"דרגא" שלמעלה מגדר "גבוה" ו"מטה", שלכן נמשך וחודר בכל הדרגות כולם.

ובלשון הכתוב⁴⁷ – "מז המיצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה", שדוקא בחי' "מיצר" ממשיכה בחי' "מרחב", ועד ל"מרחב העצמי"⁴⁸. ו"מרחב י-ה" כפי ש"י-ה" (מוחין מצד עצמן) הוא למעלה משם ("י-ה" כפי שהוא חלק משם) הוי"⁴⁹, וגילוי זה נמשך וחודר בשם הוי", ועד בשם אלקים, בגימטריא הטבע⁵⁰, ואדרבה – דוקא בטבע העולם מתגלה ענין נעלה ביותר – סדר ההנהגה ד"לא ישבותו"⁵¹, ענין הנצחיות שבכח הא"ס.

ט. בכל זה ניתוסף בשבת זה, שהוא גם יום ההולדת של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, וכמדובר לעיל.

ובקשר ליום ההולדת – יש להוסיף בלימוד תורת החסידות, כולל ובמיוחד – בלימוד מאמרי החסידות של בעל יום ההולדת, ובקיום ההוראות שלו, כולל – ההוראה ד"החלצו מאתכם" (כמבואר בקונטרס "החלצו" של בעל יום ההולדת, שנאמר ב' פעמים: בשמחת תורה ובש"פ נח⁵², וגם בההדפסה נחלק לב' חלקים⁵³), שכאו"א מוציא עצמו ("נעמט זיך ארויס") ממעמדו ומצבו ומעמיד עצמו ("און שטעלט זיך איבער") במעמד ומצב חדש ונעלה יותר.

ויהי רצון, שנמשיך התוועדות זו יחד עם משיח צדקנו.

– שיחה ג' –

י. דובר לעיל אודות תקנת משה רבינו "להקהיל קהילות בכל שבת ושבת", וללמוד בו ענינים בפרשת השבוע. וכמבואר לעיל בענין "וירא אליו ה' גו'", עד לסיום הפרשה

ועוד – נסמן בסה"מ י"ב"י"ג תמוז ע' רלד.

(51) נח ח, כב.

(52) ראה סה"מ תרנ"ט ע' רכג.

(53) ראה הקדמת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לקונטרס "החלצו" (נדפס גם בסה"מ תרנ"ט ע' רכו).

(46) ל' הרמב"ם הל' יסוה"ת פ"א ה"א.

(47) תהלים קיח, ה.

(48) ראה סה"מ תרס"א ע' קצ-קצא. ובכ"מ.

(49) ראה גם לקו"ת פקודי ד, א ואילך. ובכ"מ.

(50) פרדס שער (יב) הנתיבות פ"ב. שעהויה"א רפ"ו.

"מעכה", ר"ת "מלך על כל העולם", ונקודת הענין – הגילוי דעצמות ומהות בכל העולם, ובכל סדר ההשתלשלות. ועיי"ז נעשה "ויהיו חיי שרה גו'", "כולם שוין לטובה".

ויש להוסיף, שענין זה מודש גם בשמה – כציווי הקב"ה "לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה"⁵⁴, ד"בתחילה נעשית שרי לאומתה ולבסוף נעשית שרה לכל העולם כולו"⁵⁵, ע"ד המדובר לעיל בענין "מעכה", הגילוי דמלכותו ית' בכל העולם, והיינו, שענינה של "שרה" (ולא "שריי") – שהיא שרה על כל סדר ההשתלשלות – נמשך ופועל בכל פרטי הדרגות שבעולם (המרומזים ב"מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים", כנ"ל).

ועד"ז הוא בעבודת האדם, שנוסף על העבודה בעצמו ("קשוט עצמך"⁵⁶), צריכה להיות גם הפעולה בעולם ("קשוט אחרים"⁵⁶), כי יהודי הוא בעל הבית על כל העולם כולו, כמאחז"ל⁵⁷ "שותף להקב"ה במעשה בראשית", ובכחו לפעול ולהמשיך גילוי אלקות בכל העולם.

העיקר – שכל המדובר לעיל יומשך ויבוא במעשה בפועל, כולל בענין הנ"ל דהקהלת קהילות בכל שבת.

— שיחה ד' —

יא. כאן המקום לעורר עוד הפעם אודות קיום התקנה ד"להקהיל קהילות בכל שבת ללמוד בהם תורה לרבים", בכל מקום ומקום, וללמוד בו ענינים בפרשת השבוע, בהתאם להוראת כ"ק מ"ח אדמו"ר (בשם אדמו"ר הזקן)⁵⁸ שצריכים "לחיות עם הזמן", לא רק ללמוד את פרשת השבוע אלא לחיות עמה ("מען באדאָרף לעבן מיט דער צייט, ניט נאָר לערנען די פרשת השבוע נאָר לעבן מיט איר"), ובנדון דידן – פרשת וירא, וכנ"ל בארוכה. ולהעיר, שענין זה קשור להמבואר בארוכה בקונטרס "החלצו" לבעל יום ההולדת בנוגע להמעלה המיוחדת דציבור, הקהלת קהילות.

ויהי רצון, שמהתוועדות זו בקשר ליום ההולדת, נבוא לארץ הקודש וכו' עוד ביום השבת זה, והמשכו במוצאי שבת קודש – "סעודת דוד מלכא משיחא". ובפשטות – גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

— שיחה ה' —

יב. כמדובר כמה פעמים – "ואני המתחיל"⁵⁹ – שכדאי להתעכב על פירוש רש"י בתחילת הפרשה, ובנדון דידן – שאלה בפירוש רש"י בתחילת הפרשה:

(57) ראה שבת י, א. קיט, ב.

(58) "היום יום" ב חשון.

(59) ל' חז"ל – תנחומא וארא טו. שמו"ר פי"ב, ג.

(54) לך לך יז, טו.

(55) ברכות יג, א. וראה גם פרש"י עה"פ.

(56) ב"מ קז, סע"ב. וש"ג.

על הפסוק "וירא אליו ה'" מפרש רש"י "לבקר את החולה וכו'". וצריך ביאור (וכמדובר בשבת שלפני זה⁶⁰): היתכן שהי' לאברהם איזה ענין של צער מהמילה⁶¹, ועד שנהי' חולה מזה (והקב"ה בא "לבקר את החולה", ועד שמזה למדו חז"ל כללות מצות ביקור חולים⁶¹)? והרי מצוה זו היתה המצוה הראשונה שנצטווה אברהם אבינו מהקב"ה, ועל ידה הוא נעשה "תמים", כמו שאמר לו הקב"ה "התהלך לפני והי' תמים", ונכנס ב"ברית עולם"⁶³ עם הקב"ה, עד באופן ד"וכרות עמו הברית" – ואיך לך תענוג גדול מזה! ובפרט שמצות מילה היתה המצוה היחידה קודם מתן תורה שקדושתה חדרה בגשמיות העולם, שנעשה חפצא של מצוה (שלכן השביע אברהם את אליעזר באופן ד"שים⁶⁴ נא ירך תחת ירכי")⁶⁵.

ועפ"ז מסתבר לומר, שכשקיים אברהם מצות מילה, לא הרגיש כלל צער מזה (ועאכ"כ שלא נעשה חולה מזה), כי במה נחשב צער ענין המילה – לעומת גודל השמחה והתענוג שבזה (ובפרט ביום השלישי למילתו, שנהי' כבר ענין של "חזקה"⁶⁶ בתמימות שלו ובבריתו עם הקב"ה)! ובמכל שכן ממה שמצינו בנוגע ל"תענית חלום" בשבת, שהתענית נעשה תענוג אצלו⁶⁷.

וכמובן גם בפשטות, שכאשר אדם עובר טיפול רפואי שמצילו, הרי אין לו צער מזה, כי במה נחשב הצער שבזה – לעומת גודל השמחה ברפואתו והצלתו, שהרי יודע שכל זה הוא כדי שיהי' בריא וירגיש טוב וכו'!

יג. כאן המקום, שאלו שהגישו קנקני משקה בקשר עם פעולות שונות – יעלו ויכריזו פרטי הדברים.

ויהי רצון, שנזכה ל"וירא אליו ה'" בתכלית השלימות בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

[אחרי חלוקת המשקה התחיל לנגן ניגון שמחה דשמח"ת. אח"כ הורה לש"ץ שי' לנגן "יהי רצון" . שיבנה ביהמ"ק". אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:00 לערך].

65) שבועות לח, ב. פרש"י עה"פ. וראה לקו"ש ח"א ע' 38 ואילך. ח"ג ע' 760. ח"ה ע' 79. חט"ז ע' 213. ועוד.

66) ב"מ קו, ריש ע"ב. וש"נ.

67) טור ושו"ע אדה"ז אר"ח סרפ"ח ס"ג. וראה המשך תרס"ו ע' ע.

60) שיחת ש"פ לך לך (ס"ז).

61) ראה ב"ר פמ"ז, ט.

62) סוטה יד, א.

63) לך לך שם, יג.

64) חיי שרה כד, ב.

יומן

בין השיחות ניגן הקהל ניגונים שמחים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד מידי פעם בתנועות ידו הק' להגברת השירה.

בשלושת השיחות הבאות דיבר (בכל אחת מהן) על התקנה של "הקהלת קהילות" בכל שבת, באומרו: "דערמאָנען נאַכאַמאַל וועגן להקהיל קהילות" וכו', ובהקשר לזה ביאר נקודה משותפת בין התחלת הפרשה לסופה.

כמו"כ הורה להוסיף בלימוד פנימיות התורה במיוחד, ובמיוחד בתורתו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, ולימוד וקיום ההוראות הכתובים בקונטרס "החלצו".

בשיחה ה' המשיך את המדובר בהתוועדות דשבת הקודמת ש"יירא אליו ה"י" כפרש"י שבא לבקר את אברהם להיותו חולה מחמת המילה, דצריך להבין כיצד שייך לומר שאברהם הרגיש צער מהמילה, שהרי עי"ז נעשה "תמים". והביא דוגמא ממישהו העובר טיפול רפואי שאינו מצטער על כך, בידעו שע"ז יהי' בריא ואין הצער נחשב בעיניו, וא"כ עאכו"כ שאברהם אבינו לא הי' צריך להרגיש צער מהמילה.

בסיום השיחה הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א את אלו שהכניסו בקבוקי משקה, שיעלו ויכריזו על הענינים שעבורם לוקחים את המשקה.

אח"כ החל כ"ק אדמו"ר שליט"א בחלוקת המשקה, ומזג לכל בקבוק מעט

• יום שבת קודש פרשת

• יורא, כ' מרחשון •

בשעה 1:30 לערך ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות.

אחרי שבירך על היין ניגנו כרגיל, ואח"כ פתח בשיחה הראשונה (וכאן המקום לציין שכל חמשת השיחות בהתוועדות זו היו קצרות במיוחד).

בשיחה א' אמר שנמצאים כעת ביום הולדתו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, ואם בכל יום הולדת אומרים שאז "מזלו גובר", עאכו"כ כשמדובר בנוגע לנשיא בישראל. אח"כ קישר עם פרשת השבוע, ע"פ הסיפור הידוע שכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בכה מדוע הקב"ה התגלה רק לאברהם אבינו ואליו לא התגלה. וההוראה מכך, שכ"א צריך שתהא לו תשוקה שהקב"ה יתגלה אליו, וגם אם זכה כבר ל"יורא אליו ה'", צריך שירצה לזכות לגילוי נוסף ונעלה יותר.

בהמשך הזכיר שנמצאים בשנה שהר"ת שלה הוא "תהא שנת ניסים", שזה מורה על כך שכ"א צריך להתנהג באופן של "נס" (באין ערוך) לגבי מצבו לפני זה, וכן ענינים נעלים אלו צריכים לחדור עד למטה מטה, כמודגש: בסוף הפרשה, בתחילת פרשה הבאה, בר"ת של השנה, ובשמו של בעל יום ההולדת.

ההוראה לפועל היתה, שיש לערוך עוד היום התוועדות לכבוד יום הולדתו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע. את השיחה סיים ביהי רצון כו' שנמשיך התוועדות זו יחד עם משיח צדקנו וכו' (וכן את שיחה ב').

(1) = "להזכיר עוד הפעם אודות להקהיל קהילות".

אח"כ הורה לש"ץ שי' לנגן "יהי רצון
 . . שיבנה ביהמ"ק", ואח"כ הזכיר אודות
 אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:00
 (מוקדם מאוד יחסית), ואח"כ התפללו
 תפילת מנחה.

אחרי התפילה הכריזו שבשעה
 4:30 לערך תתקיים התוועדות חסידיים
 (כהוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א), ובשעה
 הנ"ל נערכה ההתוועדות בראשות ר'
 יוסף הלוי שי' וויינברג.

מגביעו.

היו ארבעה בקבוקים, ביניהם א'
 לסיום הרמב"ם בכפר תבור. אחרון ניגש
 ר' מנחם שי' גרליצקי שהכריז על חגיגת
 סיום הלכות אבל ברמב"ם במוצש"ק, וכן
 חגיגת סיום הלכות מלכים וסיום מחזור
 השישי והתחלת מחזור השביעי שיהי'
 ביום חמישי.

מיד לאחר מכן, שלא כרגיל, החל כ"ק
 אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון שמחה
 דשמח"ת, תוך כדי שמניף בידו הק'.

ר"ד מחלוקת הדולרים

ערשטע זאך איז אַז מ'דאַרף זען אַז [אין] ארץ ישראל זאָל זיין ניכר על כל צעד אַז דאָס איז אַ לאַנד וואָס זי איז אַ ישראל'דיקע לאַנד. דאָס דורכצופירן – קענט איר אויף אַן אַרט; איר קענט מאַכן בעסער ווי איך וואָלט דאָס אַנווייזען פון דאַנעט³, ונתן לו דולר באומרו: "און דאָס זאָל זיין אַלס אַ התחלה צו מוסיף זיין אין צדקה אין ארץ ישראל".

הנ"ל ביקש ברכה לענין פרטי שיהי' בהצלחה רבה, ובירכו כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זאָל זיין הצלחה רבה, נאָך מערער וויפל מ'איז משער⁴, והצביע על ר' אברהם שי' טאוב (שנלווה להנ"ל) באומרו: "ער העלפט דאָך אייך אַרויס מסתמא, פון צייט צו צייט⁵, ונתן להנ"ל דולר באומרו: "על כל פנים וואָס ער לאַזט אייך ניט רואיק... נו, וועט ער ווייטער אַזוי טאָן. זאָל זיין גוטע בשורות, הצלחה רבה".

הנ"ל החל ללכת, ופנה אליו כ"ק אדמו"ר שליט"א באומרו: "ס'גייט דאָך חודש כסלו; מיר האַלטן איצטער אינמיטן חשון, אַז ס'גייט חודש כסלו – ווערן די אַלע ניסים. און אַז מ'האַט אַ

יום ראשון, כ"א מרחשון

• ר' דוד שי' מרציאנו מהקריות, אה"ק עבר עם זוגתו (שהם נשואים כבר 8 שנים וטרם נולדו להם ילדים ל"ע) וביקש מכ"ק אדמו"ר שליט"א ברכה והבטחה שיהיו להם ילדים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן".

הנ"ל: אני מבקש ברכה והבטחה מהרבי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן, ברכה והצלחה".

הנ"ל (שוב): אנחנו מבקשים הבטחה מהרבי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר נוסף באומרו: "זה בשביל הילדים שיוולדו", וכן לאשתו של הנ"ל נתן דולר נוסף באומרו: "זה בשביל הילדים שיוולדו".

• כשעבר עו"ד מר אלי שי' קולאס, הרים כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו הק' ולחץ את ידו של הנ"ל באומרו: "אַ לאַנגע צייט אייך ניט געזען!"².

הנ"ל: אני שמח לראות שוב את הרבי. באתי היום מארץ ישראל, והייתי מאושר אם הרבי יאמר לי מה אני יכול לעשות בשביל ארץ ישראל, זה זמנים קשים עכשיו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "דאָס איז דאָך אַראַי אַז מ'דאַרף נאָך טאָן מערער ווי מ'האַט געטאָן ביז איצטער, און די

(3) = "הרי זוהי ראי' שצריכים עוד לעשות יותר מכפי שעשו עד עכשיו, והדבר הראשון הוא שצריך לדאוג ש[ב]ארץ ישראל יהי' ניכר על כל צעד שזוהי ארץ שהיא ארץ ישראלית. לפעול את זה – אתה יכול במקום; אתה יכול לעשות יותר טוב מכפי שאני הייתי מראה מכאן".

(4) = "ישזה יהי' התחלה להוסיף בצדקה בארץ ישראל".

(5) = "שתהי' הצלחה רבה, עוד יותר מכמה שמשערים".

(6) = "הוא הרי עוזר לך מן הסתם, מזמן לזמן".

(7) = "עכ"פ שהוא לא מניח לך לנוח... נו, הוא יעשה כך גם הלאה. שיהיו בשו"ט, הצלחה רבה".

(1) כעבור כמעט 20 שנה (בג' מרחשון תש"ע), נולד להם בן למז"ט.

(2) = "הרבה זמן לא ראיתי אותך!".

יהודי, שהוא יידע שהוא קשור להתורה, ו'אורייתא וקוב"ה וישראל כולא חד'. בשורות טובות".

הנ"ל: בצפת כולם חיים בשלום ובנחת וביחד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן, בקרוב. בשורות טובות, הצלחה רבה".

א' הציג את אשתו של הנ"ל, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לה שני דולרים באומרו: "זה בשבילך, זה בשביל הסיוע של הבעל. תבנו ביחד [ה]עיר צפת! בשורות טובות, הצלחה רבה".

להבא אחריהם שאל: "איז דאָס אויך פון צפת?".

הנ"ל השיב בחיוב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר נוסף באומרו: "לצדקה בצפת", ולהבא אחריו נתן שני דולרים באומרו: "דאָס איז אויכעט פאָר גאַנץ צפת"⁹. בשורות טובות, הצלחה רבה".

ביסעלע וואָס צו טאָן, ווערט גלייך אַכט טעג!"⁸, ונתן לר' אברהם טאוב דולר נוסף באומרו: "בשורות טובות, הצלחה רבה", ודולר שלישי באומרו: "בשורות טובות".

• א' הציג את ר' זאב שי' פרל – ראש העיר דעיה"ק צפת, אה"ק, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר נוסף באומרו: "זה בשביל כל העיר. צפת היא עיר קדושה, אזי תתאים להתפקיד שלך להוסיף עוד יותר בהקדושה שלה".

הנ"ל: תודה רבה. אני מאחל לרבי הרבה בריאות, ושימשיך להנהיג את קהילת חב"ד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אבל בשביל שאני אוכל להנהיג, אתה צריך להישמע למה שאני מציע, אזי תשתדל לעשות זאת כפי האפשרי. אין זו כפי' דתית, כי אין זו כפי' בכלל... אני רק מעורר את כל

(8) = "הרי מגיע חודש כסלו; אנו אווזים עכשיו באמצע חשון, כשיגיע חודש כסלו - נעשים כל הניסים. וכאשר עושים קצת, נעשה מיד שמונה ימים!".

(9) = "זהו ג"כ מצפת?".

(10) = זהו ג"כ בשביל כל צפת.

בשורה משמחת:

ניתן להשיג בסדרת "דברי משיח":

- תנש"א חלק א'
- תשנ"ב חלק א'
- תנש"א חלק ב'
- תשנ"ב חלק ב'
- תנש"א חלק ג'
- תשנ"ב חלק ג'

נמצא בדפוס: תנש"א חלק ד'

תזכורת: מי שטרם הספיק לחדש את המנוי, עדיין יכול לכלול במנוי החדש את תנש"א חלק ג' (עד הופעת חלק ד' מהדפוס)

כמו"כ ניתן להשיג את כל כ"ו החלקים של סדרת "ספר המאמרים" על פרשיות התורה והמועדים

להזמנות ובירורים: 058-535-8770 / 718-560-3770 / torasmoshiach@gmail.com

להזמנות בארצות הברית (בלבד): www.torasmoshiach.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים
ב-770 – בית חיינו – בית משיח
להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם
מתוך הרחבה ומנוחת הנפש
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא
בקבלת פני משיח צדקנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א
יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם
תיכף ומי"ד ממ"ש, נאו!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר
יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,
חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל
ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר
בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –
"לא לתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"
ובעגלא דידן יתגלה לעין כל
ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'
ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל
בגאולה האמיתית והשלימה
נאו מי"ד ממ"ש ממש!